med det følgende, turde man fra vor Side være tilbøjelig til at stemme for Lovforslaget.

Paa den anden Side maa man imidlertid ikke være blind for, at helt og fuldstændigt rammes denne Indkassationsvirksomhed ikke gennem det her foreliggende Lovforslag. Man kan benytte mange andre Former, f. Eks. indsende Kvitteringer, indsende Dokumenter i Form af en Kvittering, Postanvisning o. s. v. o. s. v., hvad der i Virkeligheden er ganske analogt med saadanne Indkassationsveksler, som her tages Sigte paa, og disse Dokumenter ville fremdeles komme til at falde udenfor Stempelpligtens Ramme. Man bør vel regne med — og derfor mener jeg, at den ærede Ordfører (Jerichow) Bemærkninger om Udbyttet af denne Skat ere rigtige — en Tendens til ikke længere i saa stort Omfang at benytte Vekselformen, men at gaa over til andre Anvisningsformer; det maa ikke glemmes, at Vekselformen i det hele taget rent juridisk, rent legalt set, ikke har saa særdeles meget at betyde; naar man ikke fremskaffer Accept paa Vekslen, kan man lige saa godt gaa over til at anvende en af de andre Indkassationsformer, som løs Kvitteringsblanket og lign., og det skulde ikke undre mig, om man nu efter i et Aar at have været vant til Stempelfrihed paa dette Omraade, paa forskellige Maader vilde søge at komme uden om denne nye Lov, men det er muligt, at Coutumen vedblivende i store Træk vil gaa i samme Gænge, og der vil da neppe for Staten være Anledning til andet end at vende tilbage til den oprindelige Regel og ogsaa paalægge vedkommende Veksler Stempelpligt.

Dinesen: Efter de Bemærkninger, der ere faldne om Lovforslaget fra de ærede foregaaende Talere, finder jeg ikke Anledning til andet end til at henholde mig til dem, for saa vidt de ere givne i Tilslutning til det foreliggende Lovforslag. Til det ærede Medlem, der sidst havde Ordet (Schovelin), vil jeg sige, at selv om man benytter de af ham nævnte andre Betalingsformer, tror jeg, at dette Lovforslag alligevel har sin Berettigelse. Jeg skal derfor indskrænke mig til at henstille til den højtærede Finansminister at foretage en eneste lille redaktionel Ændring i Lovforslaget; der staar nemlig i § 1: „Lov Nr. 108 af 13. Maj f. A." dette „f. A." vil jeg foreslaa rettet til: „1911"; det betyder ganske vist ikke saa meget i dette Lovforslag, men det kan undertiden berede Vanskeligheder, naar Aarstallet ikke nævnes, og der er saa meget mere Grund til at anføre det, som Aarstallet 1911 er angivet i det følgende Lovforslag, som foreligger.

Da jeg har Ordet, vil jeg om det følgende Lovforslag sige, at jeg anerkender det hensigtsmæssige og rigtige i, at Ministeren har fremsat ogsaa dette Lovforslag. Jeg kunde med Hensyn til det sidste Lovforslag for øvrigt sætte Pris paa, at Fristen for Lovens Ikraftræden kunde skydes frem fra 1. Juli 1912 til 1. Juni 1912.

Finansministeren *(N. Neergaard):* Det ærede Medlems (Dinesen) Henstilling skal jeg ikke have noget imod at følge, skønt Lovens Dato altid vil være angivet, og det brugte Udtryk derfor ikke vil kunne misforstaas, men det er, som sagt, en Henstilling, jeg i og for sig meget gerne vil følge.

I øvrigt har jeg kun at takke for den velvillige Modtagelse, Lovforslaget har faaet her i Tinget, og finder kun Anledning til at besvare en enkelt af de gjorte Bemærkninger, nemlig den, der blev fremsat af det ærede Medlem fra Aalborg (N. C. Christensen). Det ærede Medlem spurgte, hvad det var for Vanskeligheder, der vare opstaaede med Hensyn til Stempelpligten. Ja, det vilde være en lang Historie at fortælle den om Postvæsenets Forhold til Indkassationen af disse Veksler. Tidligere var det saaledes, at Postvæsenet ikke havde noget Ansvar for Stemplingen af saadanne Veksler. Der er herom i sin Tid ført en Korrespondance mellem en af vore Hovedbanker og Skattedepartementet, hvori vedkommende Bank paa Bankverdenens Vegne beklagede sig over den Ulighed, der fremkom, idet nogle af disse Veksler bleve stemplede og andre ikke. Der blev saa indført en strengere Bestemmelse, hvorved Postvæsenet blev gjort ansvarlig for Opfyldelsen af Stempelpligten, og det havde til Følge, at Postvæsenet maatte remittere et forholdsvis stort Antal af disse Veksler, idet man ikke indkasserede dem, naar de ikke indsendtes i stemplet Stand, idet Postvæsenet ikke mente at kunne tage Ansvaret for dem. Dette voldte igen Vanskeligheder paa Grund af bestaaende internationale Overenskomster angaaende Postudvekslingen, og disse Vanskeligheder, som ingenlunde vare uden Betydning, bevirkede, at der paa et sent Tidspunkt af Behandlingen af Forslaget om Stempelloven fremkom Ændringsforslag fra Regeringen.